

Večerní promluvy

Velayina promluva ke Gomezovi

Přijď a udeř, ó můj pane,
moje srdce, moji tvář.

Přijď a udeř, ó můj pane,
tenhle večer bude náš.

Přijď a konej, mocný pane,
však mě celou v moci máš.
Skrze svoji krutou touhu,
svou lásku mi vyznáváš.

Leeova promluva k Hrdinovi

Jako krásná píseň vítězná,
jako láska k tělu ženy,
jako slavných činů ozvěna,
jako krev z těl poražených.

Pak jako otrávené jablko,
jako had, jak mořské pěny.
Jako děvka, žitím bezcenná,
skončil jsem uvězněný.

Pověz, přijdou změny?

Baalova promluva k novicům

Je večer, jděte, i já půjdu,
domů, do snů, do vizí.
Kde rozprostřu se ve svém nitru,
kde se světu odcizím.

Na rohoži, v jiném světě,
ve světě tužeb horoucích,
přiblížím se svému pánu
vlastním srdcem tlukoucím.

Trestancova vnitřní promluva

Jsme uvrženi v zapomnění,
skrze vinu vlastních činů.
Jsme uvrženi v zapomnění
však každý má svou víru.

Někdo věří v lepší zítřky,
někdo našel cestu v snění.
Někdo věří v čistou lásku
až do svého umučení.

A já věřím v jasný večer,
trocha rýže, trocha vody
a nad hlavou hvězdy,
chybí jen kousek do svobody.